

Най сме красно подъ тѣхния покривъ
извѣкували въ обичъ и миръ —
и опазиль Богъ моята стока
отъ калѣсника съ кръсть и синджиръ . . .

Покрай мѣнитѣ сума гладници
сѫ ми каляли чистия дворъ,
вмѣсто наемъ платятъ съ дѣрвеници,
като нѣматъ съсъ друго какво.

Сега имаме трима братушки,
отъ Русията сѫ бѣжанци,
хора питомни и добродушни,
пъкъ да чуешъ какви сѫ пѣвци!

Едно само не бихъ имъ захвалилъ,
че ракията пиять съ кило —
току псуватъ по радио Сталина —
тѣхни ядове — тѣхно тегло . . .